

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-6 У 12526/19
Дана 19.01.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Снежане Алексић, председника већа, Татјане Попара и Драгане Илчић, чланова већа, са судским саветником Ђорђем Ђорђевићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА из ... , ул. ... , кога заступа Младен Влашић адвокат из Краљева, Цара Душана 63, против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекција фонда, Београд, Др Александра Костића 9, ради поништаја решења број: 01-02/181.6.3 6175/18 од 17.06.2019.године, у предмету пензијском - понављање поступка, у нејавној седници већа, одржаној дана 19.01.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекција фонда, број: 01-02/181.6.3 6175/18 од 17.06.2019.године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекција фонда Београд, Др Александра Костића 9, да тужиоцу АА из ... , ул. ... , на име трошкова управног спора исплати износ од 16.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом почев од истека рока за добровољно извршење па до исплате.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Краљево број 181.1-5 00044/18 од 16.04.2018.године, којим се понавља поступак по захтеву тужиоца од 27.07.2017.године и одлучује: ништи се решење Д бр. 76706 од 15.12.2016.године, тужиоцу утврђује право на старосну пензију од 09.10.2014.године у месечном износу од 21.284,81 динара, навршен пензијски стаж износи 35 година, 03 месеца и 17 дана, исплату пензије вршити од 09.10.2014.године уз обрачун исплаћених износа пензије по поништеном решењу Д бр. 76706 од 15.12.2016.године, корисник

права дужан је да пријави сваку промену, у року од 30 дана од дана настале промене, која је од утицаја на право или обим коришћења тог права, жалба не одлаже извршење решења.

У тужби, коју је поднео овом суду дана 05.08.2019.године, тужилац је оспорио решење туженог из свих законом прописаних разлога. Навео је да је понављање поступка тражио по члану 239. тачка 1. Закона о општем управном поступку и да је доставио и допуну захтева за понављање поступка дана 15.12.2017.године, уз које је доставио оверене копије картона личног дохотка као доказ да подаци у матичној евиденцији ниси утврђени правилно за период ближе наведен у разлозима тужбе. Такође је доставио обрачунске листиће извештаја банке о исплаћеној заради где су евидентна неслагања са подацима обрачуна зараде исплаћен и исплаћене зараде са подацима који су унети у образац М4 и као такви неисправно регистровани у матичној евиденцији туженог органа. Истакао је да образложење оспореног решења не садржи јасне разлоге о томе зашто достављени докази – оверени картони личног дохотка послодавца, обрачуни личног дохотка и извештаји из банке о извршеним уплатама зараде не представљају ваљане доказе за промену података у матичној евиденцији о оствареној заради и часовима рада нити на основу којих доказа је орган утврдио да су подаци унети у матичној евиденцији тачно унети. Сматрајући да тужени није извршио оцену свих жалбених навода предложио је да се тужба уважи и оспорено решење поништи и обавезе тужени на накнаду трошкова управног спора према опредељеном трошковнику.

Тужени орган је у одговору на тужбу, остао код разлога образложења оспореног решења, са предлогом да се тужба одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС“, број 111/09), испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списе предмета ове управне ствари, нашао:

- тужба је основана.

Из списка предмета произлази да је тужилац дана 27.07.2017.године поднео првостепеном органу захтев за понављање поступка у предмету Д-76706, који је окончан решењем број 181.7-1 03349/16 од 15.12.2016.године, на основу одредбе члана 239. тачка 1. Закона о општем управном поступку са разлога што је од стране бившег послодавца, сада стечајног управника Концерна фабрике ... прибавио картоне личних доходака и потврду од 18.08.2016.године о оствареним зарадама и часовима рада, будући да је сумњао да у обрачуна пензије нису правилно утврђене годишње зараде и часови рада, и након упоређивања података који су утврђени у матичној евиденцији и који су узети приликом обрачуна пензије, са подацима који су уписани у годишњим картонима личних доходака и листићима обрачуна плата утврдио је огромна неслагања за године ближе наведене у захтеву за понављање поступка. Захтев је допунио поднеском од 15.12.2017.године уз који је доставио преглед промета то јест финансијских извештаја Војвођанске банке за 2005. и 2007.годину за месеце у којима

постоји неслагање у матичној евиденцији са обрачуном личних доходака и извештајем банке. Поступајући по захтеву тужиоца, првостепени орган је решењем од 16.04.2018.године поновио поступак, поништио решење истог органа од 15.12.2016.године и утврдио право на старосну пензију тужиоцу како је ближе наведено у диспозитиву тог решења. Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца против решења првостепеног органа од 16.04.2018.године, јер је правилно првостепени орган, на основу документације достављене од стране тужиоца, утврдио да је матична евиденција тог органа правилна и да су подаци унети на основу доказа које је доставио послодавац, и да нема основа за промену података за 1982.-1984.годину, 1987.-1989. годину, 1996, 1999.-2003.годину, 2005.-2008.годину и 2011.годину, па како у поступку по жалби извршена контрола обрачуна старосне пензије тужиоца, утврђено је да је на основу података регистрованих у матичној евиденцији правилно утврђена старосна пензија тужиоца применом одредаба чл. 61.-70. Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

По оцени суда, основано тужилац тужбом оспорава законитост решења туженог органа јер је оспорено решење засновано на повреди правила управног поступка које је од утицаја на решавање ове управне ствари.

Одредбом члана 176. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 18/16 и 95/18 (аутентично тумачење)) прописано је да ће се поступак који је окончан решењем против којег не може да се изјави жалба (коначно решење) поновити ако се сазна за нове чињенице или стекне могућност да се изведу нови докази који би, сами или у вези са раније изнетим чињеницама и изведеним доказима могли да доведу до друкчијег решења, док је одредбом члана 177. став 1. прописано да понављање поступка може да захтева странка.

Одредбом члана 178. наведеног закона прописано је да странка може да захтева понављање поступка у року од 90 дана од сазнања за разлог за понављање односно у року од 6 месеци од објављивања одлуке Уставног суда или Европског суда за људска права у “Службеном гласнику Републике Србије” (став I); када истекне 5 година од када је странка обавештена о коначном решењу, више не може да захтева понављање поступка, нити орган може да понови поступак по службеној дужности (став III), док је одредбом члана 179. став 1. истог закона прописано да странка мора у захтеву за понављање поступка учини вероватним разлоге због којих захтева понављање поступка.

Одредбом члана 181. поменутог закона прописано је да о захтеву за понављање поступка одлучује орган који је донео коначно решење. Исти орган понавља поступак по службеној дужности (став I); надлежни орган решењем одбацује захтев који није благовремен, није дозвољен или који је изјављен од неовлашћеног лица или у коме разлог за понављање поступка није учињен вероватним, ако не одбаци захтев даље испитује да ли је разлог за понављање поступка могао да доведе до друкчијег решења, и ако нађе да није, решењем одбија захтев (став II); ако надлежни орган не одбаци, нити одбије захтев за понављање поступка, решењем дозвољава понављање поступка и одређује обим понављања (став III); решење којим се дозвољава понављање поступка одлаже извршење коначног решења (став IV).

Одредбом члана 182. истог закона прописано је да радње у поновљеном поступку предузима орган који је дозволио понављање поступка (став I); а по понављању поступка, надлежни орган може оставити на снази коначно решење или донети ново решење којим се, с обзиром на околности случаја коначно решење поништава или укида (став III).

Имајући у виду наведено и цитиране законске одредбе, по оцени суда, решење првостепеног органа донето је уз повреду одредбе члана 141. Закона о општем управном поступку, будући да у уводу и образложењу решења није навео предмет поступка као ни одредбе Закона о општем управном поступку у складу са којима је био дужан да поступа, тако да се не може закључити по ком правном основу је решио да се понови поступак окончан решењем истог органа од 15.12.2016.године. Такође, решење је донето и уз повреду одредаба цитираних чланова 176., 179. и 181. наведеног закона, будући да се из образложења решења не произлази да је првостепени орган ценио благовременост и дозвољеност предметног захтева, као и да ли је захтев изјављен од стране овлашћеног лица, те да ли је разлог за понављање поступка учињен вероватним, нити је у смислу одредбе члана 181. Закона донео решење којим се дозвољава понављање поступка и одређује обим понављања. Како тужени орган у поступку по жалби није отклонио наведене повреде правила поступка учињене пред првостепеним органом, то је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца.

Полазећи од изнетог и одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, којим је прописано да се суд решава без одржавања усмене расправе, само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, или ако странке на то изричито пристану, Управни суд је нашао да су се, у конкретном случају, стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе. Ово стога, што је одлука суда у предметној правној ствари заснована на утврђеном постојању повреда правила поступка од стране туженог, која ће бити отклоњена у поновном поступку одлучивања по жалби.

У поновном поступку тужени ће донети ново, на закону засновано решење, придржавајући се примедбама суда изнетих у овој пресуди, у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима, при чему ће имати у виду став суда да се поступци посебних случајева уклањања и мењања решења покренути након 01.06.2017.године, као дана почетка примене Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр. 18/16) спроводе према одредбама овог закона без обзира што је рок за покретање поступка почео да тече пре почетка његове примене.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, на основу одредбе члана 40. став 2. у вези члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлуку о трошковима поступка из става II диспозитива пресуде, суд је донео на основу одредаба чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, применом чл.

150., 153. и 154. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20), чије се одредбе у управном спору сходно примењују сагласно члану 74. Закона о управним споровима, па је обавезао туженог да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара на име трошкова за састав тужбе од стране пуномоћника, сагласно тарифном броју 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12...37/21), на који износ је, сагласно одредби члана 277. Закона о облигационим односима ("Службени лист СФРЈ", бр. 29/78...57/89, "Службени лист СРЈ", бр. 3/93, "Службени гласник РС" бр. 18/20) досудио и законску затезну камату, и то почев од истека рока за добровољно извршење, до исплате.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 19.01.2022. године, I-6 У 12526/19

Записничар
Ђорђе Ђорђевић,с.р.

Председник већа - судија
Снежана Алексић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

JX